

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 21. januára 2009 v trestnej veci obvineného **J. F.**, pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) a iné, o dovolaní obvineného J. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. decembra 2004, sp. zn. 2 To 66/04, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam s prihliadnutím na § 566 ods. 3 Tr. por. dovolanie obvineného J. F. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 6. októbra 2004, č. k. 3 T 87/04 – 231, bol obvinený J. F. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 1/ rozsudku) a trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 2/ rozsudku), na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 28. novembra 2003 asi o 17.00 hod. na lesnej ceste za obcou K., okres P., bránil poškodenej R. R. opustiť jeho osobné motorové vozidlo značky Š., evidenčné číslo P., odmietol vozidlo zastaviť a viezol poškodenú asi 5 km lesnou cestou do lesa a v úmysle, aby zabránil poškodenej z vozidla vyskočiť ju rukou škrtil pod krkom, v čase, keď sa vyhýbal protiidúcemu vozidlu vyhrážal sa R. R., že ak niečo urobí, tak ju zabije,

2/ dňa 19. decembra 2003 asi o 23.50 hod. na poli po pravej strane cesty za obcou O. smerom do obec Č., okres P., zhodil na zem poškodenú R. R., rukami jej zakrýval ústa, povedal jej, že jej už nikto nepomôže, žiadal na nej pohlavný styk, čo poškodená opakovane odmietla, potom čo sa spolu s poškodenou postavil zo zeme, opäť spolu zápasili, spadli

na zem, po vyzvaní obžalovaného, že sa s poškodenou chce milovať, poškodená v strachu z obžalovaného a celkovej situácie s pohlavným stykom v neďalekom poli súhlasila.

Za to bol obvinenému podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) a pol roka nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

Odvolaie obvineného proti uvedenému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. decembra 2004, sp. zn. 2 To 66/04, podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) zamietnuté.

Po právoplatnom odsúdení v pôvodnom konaní doručil obvinený J. F. najvyššiemu súdu písomné podanie z 28. novembra 2006 označené ako „Sťažnosť – dovolanie“ (č. l. 316 spisu) a písomné podanie z 15. mája 2008 (č. l. 330 spisu) označené ako „sťažnosť voči uzneseniu súdu“, ktoré boli následne najvyšším súdom postúpené Okresnému súdu Prievidza ako súdu prvého stupňa v zmysle § 376 Tr. por. a ktoré je z hľadiska obsahu (§ 62 ods. 1 veta prvá Tr. por.) nevyhnutné posudzovať komplexne ako dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. decembra 2004, sp. zn. 2 To 66/04, nakoľko zrejým cieľom týchto podaní je zvrátenie pre obvineného nepriaznivého výsledku trestného stíhania, ktorým je jeho právoplatné odsúdenie.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry v Prievidzi (č. l. 335 spisu).

Okresná prokurátorka v písomnom vyjadrení k predmetnému dovolaniu z 13. júna 2008 (č. l. 336 spisu) jednak upozornila na tú skutočnosť, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu, pričom vo vzťahu k obsahu dovolania uviedla, že toto považuje za nedôvodné, v dôsledku čoho navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d/ Tr. por., resp. § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Po predložení veci prvostupňovým súdom skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací splnenie základnej procesnej podmienky dovolania, ktorou je jeho prípustnosť, vyjadrená (okrem iných ustanovení) aj v § 566 ods. 3 Tr. por. a dospel k záveru, že táto podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 566 ods. 3 Tr. por. dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z.) v zmysle jeho ustanovenia § 569 nadobudol účinnosť 1. januára 2006.

Dovoláním napadnuté rozhodnutie – uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 16. decembra 2004, sp. zn. 2 To 66/04 – nadobudlo právoplatnosť 16. decembra 2004, teda dňom jeho vyhlásenia krajským (odvolacím) súdom, nakoľko na konanie aplikovaný Trestný poriadok – zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov – proti takémuto (druhostupňovému) uzneseniu nepripúšťa sťažnosť (§ 140 ods. 1 písm. a/ a § 141 ods. 2 veta druhá citovaného Tr. por.).

Z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu (právoplatnom pred 1. januárom 2006), proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je (v zmysle § 566 ods. 3 Tr. por.) prípustný.

Z toho dôvodu dovolací súd nielenže nepreskúmal dovolanie meritórne, ale neskúmal ani možné nesplnenie i ďalších procesných podmienok (napr. podanie dovolania prostredníctvom obhajcu a pod.) a dovolanie obvineného ako neprípustné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. januára 2009

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková